

Atmosférické fronty

Řekne-li se slovo **fronta**, možná vás napadne **souvislost s válkou**. Atmosférická fronta má s tou válečnou mnoho společného. Jako se na frontě přetlačují dvě armády a fronta se pohybuje ve směru té silnější, tak v atmosféře proti sobě stojí dvě vzduchové hmoty různých vlastností: teplý a studený vzduch. **Přechod fronty je typický změnou počasí a srážkami.**

Teplá fronta, studená fronta a v případě vzniku i okluzní fronta tvoří frontální systém.

Teplá fronta je rozhraní mezi ustupující chladnou vzduchovou hmotou a přicházejícím teplým vzduchem. V souvislosti s výstupnými pohyby vzduchu dochází ke kondenzaci vodní páry a vzniká **mohutná vrstevnatá oblačnost**. **Srážky, které zde vznikají, mají trvalý charakter** a vypadávají před příchodem frontálního rozhraní. **Za teplou frontou převládá teplé počasí**, to znamená, že se otepluje, v zimním období výrazněji než v letním.

Rychlost postupu teplé fronty je kolem 30 km/h. Na synoptických mapách se teplá fronta vyznačuje červenou čarou s polokruhy ve směru jejího postupu.

Studená fronta je atmosférické rozhraní, kdy na místo teplé vzduchové hmoty přichází studený vzduch. Na synoptické mapě se studená fronta značí modrou čarou s trojúhelníčky ve směru jejího postupu.

Typické při jejím příchodu jsou bouřkové oblaky, **silné deště, lijáky, intenzivní bouřky a nárazový vítr** (někdy i 100 km/h).

Okluzní fronta vzniká spojením teplé a studené fronty. Studený vzduch je většinou aktivnější, pohybuje se rychleji. Někdy se tak může stát, že studená fronta dostihne teplou frontu postupující před ní. Nastane spojení obou chladných vzduchových hmot a teplý vzduch je vytlačen vzhůru. Kvůli rozdílu teploty těchto dvou chladných vzduchových hmot se počasí v okluzní frontě podobá buď teplým, nebo studeným frontám, ale celkové povětrnostní poměry jsou slabší. Na synoptických mapách se okluzní fronta vyznačuje fialovou čarou se střídajícími se polokruhy a trojúhelníčky.

